

Gubitnici i oni drugi

7. scena

Janko: Hoćemo nakon škole do placa?

Luka: Nemam para.

Janko: Ma nisam mislio na burek.

Luka: Nego na kebab? Još skuplje.

Janko: Ti si stvarno dekontiran. Konstantno.

Luka: A kaj da radim? Rata kredita pojede pol plaće mog starog. Kad su ti fiksni troškovi osamdeset i dva posto, onda ne ostaje puno prostora za bureke, vanškolske aktivnosti i odjeću. Matematika je neumoljiva.

Janko: Može se i matematiku zajebati.

Luka: Kako, dva i dva su uvijek četiri.

Janko: E vidiš, nekima nisu. Nekima su dva i dva dvadeset i dva. Multipliciranje, kloniranje, pare lete na sve strane.

Luka: O čem ti pričaš?

Janko: Dođi sa mnom, pokažem ti.

(Mia se pridružuje.)

Luka: Bok Mia.

(Ljube se. Janko okreće očima.)

Janko: Jel morate baš ispred mene?

Mia: Sori, Janko.

Janko: Nađite si sobu.

Luka: Ok, ok, ne ćemo više.

Mia: Šta ima?

Janko: Evo, Luka i ja idemo do placa.

Mia: Mogu s vama?

Janko: Možeš. Al nemoj prigovarati.

Mia: Zašto bih prigovarala?

Janko: Jer vam moram nešto pokazati. Sjećate se one knjižare na placu?

Mia: Tam di smo prije kupovali bilježnice i kemijske?

Luka: Kaj nije to propalo?

Janko: A tko će ti na plac u kvartu ić kupovat knjige? To se danas sve preko interneta. Zjapi prostor prazan već mjesecima.

Luka: Bit će još jedan kafić ili pekara.

Janko: E, danas se otvorilo. Nije ni kafić, ni pekara.

Mia: Nego?

Janko: Ma ludilo, ljudi, velika stvar. Izlog sav zabarikadiran, ne možeš vidjet unutra, zaštitar na ulazu... ne ulazi tamo tko god. Probrana ekipa.

Mia: Daj pljuni više, o čem se radi?

Janko: Morate sa mnom.

Mia: E, jesi jazavac.

Janko: Tata ti je jazavac. Bez mene ne upadate. Znam zaštitara, starija ekipa s treninga. Frajer je ludilo, karate, cap cap.

Mia: Ok, ok, aj da vidimo tu veliku stvar.

Janko:

Vrijeme stoji, satovi svi stali,

Dosadno u školi, knjige prazne, stari.

Lektira je drama, ko da me to dira,

Želim nešto više, želim malo mira.

Mia:

Gledam kroz prozor, svi se nešto motaju,

Tko je koga gledao? S kim si jučer brijao?

Grincajg, jaja, meso – mama kupi sve,

A mi na placu jedemo bureke.

Luka:

Žvaka se rasteže, hodnici su prazni,

Svi čekaju zvono, živci su nam bazni.

Gdje ćemo večeras? Ko da imam plan,

A onda... gle! Kvart dobiva veliku stvar!

Janko:

Na samo pedeset metara od škole,
Odmah iza ugla, niz cesticu dole.
Tam kupujemo burek kad jako smo gladni,
Tamo gdje se sjedi, pije jogurt hladni,

Mia, Luka, Janko:

Velika stvar, velika stvar,
Naš kvart sad ima jackpot bar!
Sport, automati, listići, srećke,
Blizu škole, tik uz fine bureke!

Janko:

Nogomet na ekranu, koeficijenti blistaju,
Vrištim od sreće dok golovi padaju
Automati zovu, urlaju na glas,
"Spinaj jednom, samo jednom, u nama je spas."

Luka:

Vidim srećke, vidim automate,
Na ekranu bljeska, dani mi se krata.
Kažu: "Nema stajanja, tu se vrti lova",
A meni misli idu: "Ovo je nova škola"

Janko:

Burek mi se hladi dok gledam kako blinka,
Cifre na ekranu, čini mi se sinka.
Prilaziš, ubaciš, stisneš, gubiš nekad, znaj,
Al ako dobiješ, brate, život ti je raj!

Svi:

Velika stvar, velika stvar,
Naš kvart sad ima jackpot bar!

Sport, automati, listići, srećke,
Blizu škole, tik uz fine bureke!

Mia:

Zatamljeni izlog, ta spika me privuče
Tu osjećam se top, nisam ja od juče.
Zaštitar nas pozna, konobar pozdravlja,
Klada na placu raspoloženje nam popravlja.

Luka:

Stari stalno mulja "Ništa ti ne brini"
Al' aparat šapuće: "Sve je u vještini."
Računam postotke, bacam neke šeme
Sutra i ja bit ću dio društvene kreme.

Janko:

Lektira dosadna, al kladionica nije,
Daj mi brojke, daj mi san, da se nešto zbije.
Velika stvar, brate, mijenja naš kvart,
Čekam svoj jackpot, životni start.

Svi:

Velika stvar, velika stvar,
Naš kvart sad ima jackpot bar!
Sport, automati, listići, srećke,
Blizu škole, tik uz fine bureke!

1. scena

Luka: Danas ja častim!

Mia: Opet si dobio?

Janko: To, care!

Mia: Idemo na kebab?

Janko: Sa svim prilozima! Ima da si natrpam fete, da sve pada na pod.

Luka: A ne, ne. Danas idemo u restač. Lijepo ćemo sjesti, naručit cugu, predjelo, glavno, sve po redu. Nek nas konobari poslužuju.

Janko: Care! Jesam ti ja reko, a?

Luka: Zajebo sam matematiku. Uložio sam onu lovu od krizme, igro sam na sve ili ništa.

Mia: I dobio sve!

Luka: Valjda je red da počastim curu i best frenda.

Janko: Ja sam zglajzo.

Luka: E tak ti je to, nekad dobiješ, nekad izgubiš.

Janko: Prvo mi je išlo, dobio dvije tri runde i onda odjednom izgubio sve.

Mia: Budeš ti to nadoknadio.

Janko: Samo da vratim ono što sam izgubio i ja sretan.

Luka: Oće te jedan Zagrebački razveselit?

Janko: Samo ak je s ekstra tartarom.

8. scena

Luka: Sve je u sistemu. Tri dana sam računao. Imao si ti pravo, nema ništa od optimiziranja računa. Moji starci samo rade, rade, stresiraju se, nikad kraja tome.

Janko: Čovječe, ti im možeš promijeniti život.

Luka: Što više uložim, to će biti veći dobitak.

Janko: Kolko imaš?

Luka: Vidi.

Janko: Jesi siguran?

Luka: Ma sto posto.

Janko: E sad su postotci na tvojoj strani!

Luka: Janko, imaš nešto para? Da mi posudiš. Gle, izračunao sam. Ako hoću platiti kreditnu karticu, to što se starcima nakupilo još od Božića, treba mi fakat dosta. Kamatna stopa dvadeset i tri posto! Pa di to ima?! Čista pljačka. A kakti legalna.

Janko: Stari, tu sam za tebe. Skupit ću šta imam.

Janko i Luka:

Spinaj, brat, aparat blinka, keš je kralj

Sreća šapće iz daljina, džep ti šupalj

Srce lupa, ruka drhti, sve se vrti,

adrenalin, brate, život na rubu smrti.

Bilježnica puna, svaki ulog kao šansa,
Nemrem se izvući iz tog ludog transa.
Brojim pare, kladionica je blizu,
Uzet ću jackpot, za bolji život vizu.

Na televiziji glas, poznata faca:
"Dođi, zaigraj, karta tu se baca!"
Sustav te melje, aparat ti šapuće,
Još jedan spin i sreća opet zapleše.

Spinaj, brat, aparat blinka, keš je kralj
Sreća šapće iz daljina, džep ti šupalj
Srce lupa, ruka drhti, sve se vrti,
adrenalin, brate, život na rubu smrti.

Ulazim u sobu, neon baca sjaj,
Mali ima muda, misli da je zmaj.
Stisne dugme jednom, kaže: "Sreća prati hrabre"
Al' sreća prati gazde, gori su od bagre.

Baca sve na crno, al boja mu nije bliska,
Treba keš za dug, a doma čeka fliska.
Zvuk mašine zvoni, svjetla zovu bliže,
Još jedan gubitak, strah u srcu gmiže.

Spinaj, brat, aparat blinka, keš je kralj
Sreća šapće iz daljina, džep ti šupalj
Srce lupa, ruka drhti, sve se vrti,
adrenalin, brate, život na rubu smrti.

9. scena

Janko: Jebiga, nekad ide, nekad ne ide. Nije to razlog da odustaneš.

Luka: Ti Janko fakat ne kužiš. Zajebo sam sve.

Janko: Kužim. Pa i moje pare si izgubio.

Luka: Sori.

Janko: Jebiga. Život ide dalje. Tko je dolje, sad je gore. Kolo sreće se okreće.

Luka: Ja nemam s čime dalje igrati.

Janko: Ej, Luka, ti si genije, jel tak?

Luka: Nemoj me još sad i ti.

Janko: Ne zezam te. Ti si fakat najpametniji lik kojeg znam. I frend si mi.

Luka: I?

Janko: I izvući ćeš se iz ovoga.

Luka: Ne znam gdje sam pogriješio. Sve sam izračunao. Imao sam sistem. Vidi, tu sve piše.

(Pokazuje mu ispunjenu bilježnicu.)

Janko: Znaš da meni ne ide matematika.

Luka: Ali meni ide! Kako me sad matematika iznevjerila.

Janko: Odi doma i izračunaj opet. Onda kad skužiš, možemo otići odigrati opet.

Luka: Al ja nemam s čime.

Janko: To ću se ja pobrinuti. Pare prepusti meni.